

LJUBEZNI JE VEČ VRST

Učiteljica je vstopila v razred in razigrani otroci, ki so se še nekaj trenutkov pred tem podili med šolskimi klopmi, so v trenutku potihnili. Radovedno so gledali učiteljico in

se spraševali, kaj jim bo danes spet povedala novega in zanimivega.

Tudi učiteljica jih je le blago gledala, tokrat je bila še posebno lepa in oči so ji sijale.

Nekaj časa je še pomolčala, kot bi hotela dati poudarek svojim besedam, nato je rekla:

»Otroci, danes bomo govorili o ljubezni!«

Otroci so bili sprva začudeni, nato so se sramežljivo spogledali in se muzali drug drugemu.

Učiteljica jih je ljubeče pogledala, nato je nadaljevala:

»Ljubezen je vsepovsod okoli nas. Iz ljube-

zni med vašim očkom in mamico ste nastali vi, otroci. Če ne bi bilo te ljubezni, tudi vas ne bi bilo. A to ni edina ljubezen na svetu. Poleg ljubezni med mamico in očkom ter njunimi otroci obstaja tudi ljubezen med bratci in sestricami, ljubezen do ljudi, ki so onemogli in stari, ljubezen do živali, ljubezen do rastlin. Ljubezen je, če pobereemo počasnega polžka s prometne ceste,

da ga ne povozi avto, in ga varno položimo v mehko travo, ljubezen je, če pozimi nahranimo ptice z lojno pogačo, ljubezen je, če poduhamo rožico in jo pustimo rasti naprej, ne da bi jo utrgali.

Vse to je ljubezen. Ljubezen je v nas, v našem srcu in če jo dajemo, se podeseteri in postoteri ter se obogatena s srečo vrne nazaj.

Vratca v vaših srčkih naj bodo vedno odprta, da bo ljubezen lahko venomer nemoteno hodila ven in noter, da jo boste dajali in sprejemali.

